

תת"ע 273/05/18 - סלים פואח'רי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 273-05-18 מדינת ישראל נ' פואח'רי
תיק חיצוני: 14115738081

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	סלים פואח'רי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 8.5.18 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 1,600 ₪.

3. המבקש טען כי ביום 15.5.18 קיבל באמצעות הדואר הודעה על גזר הדין שניתן בהיעדר התייצבותו לדיון. טען כי לאחר שנודע לו על גזר הדין ניגש לבית המשפט ובדק את כל המסמכים ובין היתר את אישור המסירה, והתברר כי הזימון נשלח בדואר ולא נדרש. כפר בביצוע העבירה וטען כי יש לו הגנה טובה להוכיח את חפותו הואיל ונכח איתו אחר. טען כי ביטול גזר הדין לא יגרום כל נזק למשיבה ואילו לו ייגרם נזק בלתי הפיך. לאור האמור ביקש להורות על ביטול פסק הדין וליתן לו יומו בבית המשפט.

4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.

5. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. בנוסף, המבקש ציין כי קיבל ההודעה בדבר מתן גזר הדין בדואר, ללא כל קושי.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן (גרסה שלו או של אותו עד נוסף נטען), ולא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו ובציון כי נכח איתו אחר במועד ביצוע העבירה.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 71874-01-18 **כאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 8.8.18.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ח, 05 יולי 2018, בהעדר הצדדים.